

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 הנמצאים [בשנת תשכ"ו] במדינות ברית המועצות, 'מאחורי מסך הברזל')
 2 הנה אף-על-פי-כן יש בכחם לעמוד ועומדים בפעל בכל
 3 הנסיונות כו', ובפרט מצד ה'נתינת כח' דפנימיות התורה,
 4 שזהו ענין מוצא פי הוי', שעל-ידי-זה נשלל ענין הגלות
 5 בנוגע לתורה (פנ"ל)
 6 סעיף ד ש'מוצא פי הוי'
 7 הכונה לחלק האגדה שבתורה
 8 ופנימיות התורה שעל ידי זה גם
 9 לימוד נגלה דתורה הוא מתוך
 10 הכרה בנותן התורה), וְהֵינּוּ,
 11 הכוח הזה לעמוד בניסיונות נובע
 12 מצד זה שאביו או זקנו
 13 סבו של מי שנדרש לעמוד
 14 בניסיונות הללו כיום האבן
 15 זיף אנגעהאלטן און דער
 16 קליאמקע כו'⁹⁵, נאחזו
 17 בידית [הדלת], היינו שמרו על
 18 התורה והמצוות כראוי ועל-
 19 וְדִי-זֶה הֵנָּה רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן נְחֻתִין, רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן סֹלְקִין,
 20 ועולים ויוצאים מהגלות מבלי להיפגע במצב הרוחני כַּהֲבִטְתָּהּ של
 21 הקדוש-ברוך-הוא ליעקב אבינו לפני היירדה למצרים אֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַּם
 22 עלה, והדברים אמורים לגבי כל בני ישראל, כמו שנאמר ביציאת מצרים
 23 בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ גו'
 24 בְּבָנֵינוּ וּבְכַנּוּתֵינוּ בְּצֹאנֵנוּ
 25 וּבְבָקָרֵנוּ⁹⁶, לֹא תִשָּׂא
 26 פְּרֹסָה⁹⁷, וּבְנוֹסֵף לִכְךָ הִיציאה
 27 היא גם בְּיַד רְמָה⁹⁸,
 28 וּבְרִכּוּשׁ גְּדוּל⁹⁹, כְּפִי
 29 שְׁהִיְתָה הִיציאה
 30 מִמְּצָרִים, וְכֵן יִהְיֶה גַּם
 31 בְּגָאֻלָּה הַעֲתִידָה, עֲלֶיךָ
 32 גְּאֻמֵּר¹⁰⁰ כִּימִי צִאתְךָ
 33 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֶנּוּ
 34 נִפְלְאוֹת, בְּגָאֻלָּה הָאֲמִתִּית
 35 וְהַשְּׁלֵמָה עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ
 36 צְדָקָנוּ, בְּקָרוֹב מְמֹשׁ.

(95) ראה ספר השיחות תרפ"ו ע' 99. וש"נ. (96) בא י, ט. (97) שם, כו. (98) בשלח יד, ח. (99) לך לך טו, יד. (100) מיכה ז, טו.

המשך ביאור למס' שבת ליום שישי עמ' ב

1 אוכלין שהם פחות משיעור שחייב בו על הוצאתם ושהוא
 2 כגורגת (לעיל ע"ג), כשאוכלים אלו מונחים בפלג, שהוא דבר
 3 שחייבים על הוצאתו כשהוא בפני עצמו, פטור לא רק על הוצאת
 4 האוכלים אלא אף על הוצאת הפלג, מפני שהפלג מופלה לו -
 5 לאוכל, כלומר מאחר שלא הוציא את הכלי אלא עבור האוכל, הרי
 6 הוא בטל אליו. וכן המוציא את האדם החי, שאין חיוב על הוצאתו
 7 כיון שהוא נושא את עצמו, כשהוא מוטל בפמטה, שחייבים על
 8 הוצאתו כשהיא בפני עצמה, פטור לא רק על הוצאת האדם אלא
 9 אף על הפמטה, כיון שהפמטה מופלה לו - לאדם המוטל בה, שהרי
 10 מוציאה רק עבורו ובטלה אליו.
 11 המשנה מוסיפה לבאר דין המוציא אדם מת במיטה, וכן דין המוציא
 12 את שאר הטומאות: אמנם המוציא מרשות היחיד לרשות הרבים את
 13 המת בפמטה, חייב משום הוצאת המת, כיון שאינו נושא את עצמו.
 14 וכן המוציא ביות מן האדם המת, וביות מן הנבלה של בהמה או
 15 חיה או עוף שמתו. ובענין זה - כשיעור עדשה (מין קטנית) מן השרץ
 16 המת, חייב, שבשיעורים אלו הם מטמאים, ולכן הוצאתם בשיעורים
 17 אלו הוצאה חשובה היא, שהרי בכך מציל את עצמו מן הטומאה.
 18 ורבי שמעון פוטר על הוצאת כל אלו, ואף במוציא מת שלם, כיון

19 שאינו צריך את גוף המלאכה, אלא מוציאם רק כדי שלא יטמאו,
 20 וסבר שמלאכה שאינה נצרכת לגופה פטור על עשייתה.

21 **גמרא**
 22 הגמרא מביאה ברייתא המבארת דין המוציא אוכלים כשיעור בכלי:
 23 תנו רבנן - שנו חכמים בברייתא, המוציא אוכלין כשיעור שחייב
 24 על הוצאתם (כגורגת), גם אם הוציאם בפלג, חייב רק על האוכלין
 25 ופטור על הפלג, כיון שהכלי טפל לאוכל, ואם היה גם הכלי צריך
 26 [נצרך] לו להשתמש בו תשמיש אחר במקום שמוציאו שם, חייב אף
 27 על הפלג, כיון שאינו טפל לאוכל שהוציא.
 28 מקשה הגמרא: הרי מכר שחייבה הברייתא בסיפא שתי חטאות, שמע
 29 מינה - מוכח שהאוכל שני יותר חלב בשוגג בהעלם אחר - בפעם
 30 אחת שהאיסור נעלם מידיעתו, כלומר, שלא נודע לו בין אכילה
 31 לאכילה האיסור לאוכלם, או שלא נודע לו שמה שאכל הוא חלב,
 32 חייב שתים - שתי חטאות, ואם כן מדוע נסתפקו בזה חכמים.
 33 מתרצת הגמרא: אמר רב ששת, הָבָא בְּמַאי עֲקָרִינָן - כאן בברייתא
 34 במה מדובר, בגון